

ADOPTION OG SAMFUND

LANDSFORENINGEN AF ADOPTANTER

ARGANG 3, DECEMBER 1979, NR. 9.

Adoption & Samfund. Landsforening for Adoptanter. Medlemskab: kr. 140,- årligt for ægtepar, kr. 100,- for enlige. Abonnement på medlemsbladet: kr. 65,- årligt. Giro 2 14 31 35.

HOVEDBESTYRELSEN:

Formand:

Poul Skov Christensen
Strandhaven 29, 4400 Kalundborg.
Tlf. 03 - 51 48 55.

Næstformand:

Erik Heine Nyfeldt
Venedigvej 11, 2300 København S.
Tlf. 01 - 58 29 97.
Sommer: Valhallavej 13, Drysselbjerg, 4200 Slagelse.
Tlf. 03 - 55 82 36.

Kasserer:

Sven Bengtson
Bakkegårdsvej 59, 9830 Tårs.
Tlf. 08 - 96 15 49.

Redaktør:

Gerda Skovmand Madsen
Ndr. Ringvej 9, 8850 Bjerringbro.
Tlf. 06 - 68 27 61.

Sagsbehandler:

Lone Schmidt-Jørgensen
Niels Juuls Alle 36, 5250 Odense SV.
Tlf. 09 - 11 67 03.

Margit Riberholt

Pebbelparken 38, Stjær, 8464 Galten.
Tlf. 06 - 95 03 31.

Sekretær:

Ib Jacobsen
Guldøjevænget 81, 5260 Odense S.
Tlf. 09 - 15 00 46.

Juridisk sagkyndig:

Poul Gudberg
Sankelmarksvej 40, 8600 Silkeborg.
Tlf. 06 - 82 99 00.

Suppleant:

Jørgen A. Simonsen
Kløvervej 1, 6500 Vojens.
Tlf. 04 - 54 21 42.

LOKALFORENINGER.

Aarhus og Vejle Amter:

Inga Kanborg
Bragesvej 8, 8230 Åbyhøj.
Tlf. 06 - 15 32 55.

Fyns Amt:

Ole Dyrvig
Egernvænget 43, 5800 Nyborg.
Tlf. 09 - 31 44 38.

Københavns Amt og Roskilde Amt:

Københavns kommune, Frederiksberg kommune og Bornholms Amt:

Lis Sørensen
Ejbydalsvej 49, 2600 Glostrup.
Tlf. 02 - 45 46 92.

Viborg Amt:

Jenny Christensen
Syrenvej 3, 7755 Bedsted.
Tlf. 07 - 94 53 45.

Nordjyllands Amt:

Arne Christiansen
Jasminvej 18, 9870 Sindal.
Tlf. 08 - 93 59 41.

Sønderjyllands og Ribe Amt:

J.A. Simonsen
Kløvervej 1, 6500 Vojens.
Tlf. 04 - 54 21 42.

Adoption og Samfund:

Udkommer 10. januar, 10. marts, 10. april, 10. juni, 10. september,
10. oktober, 10. november og 10. december.

Dead-line for meddelelser d. 26. i måneden forud for udgivelsesdatoen.

Redaktion: Ndr. Ringvej 9, 8850 Bjerringbro.

Redaktionsmedlemmer: Inger Nielsen, Engparken 15, 8362 Hørning,

Elin Vejs-Pedersen, Tingvej 2A, 8210 Aarhus NV.

Ansvarsh. redaktør: Gerda Skovmand Madsen.

2

LOKALFORENINGERNES KRISE.

Her ind under jul burde man vel sætte sig til at skrive noget opmuntrende, som kunne give stemning til høj-tiden, så glade adoptivfamilier rigtig kunne glæde sig over at lave jul for deres børn og de ventende sødt kunne drømme om, at næste jul skulle de fejre jul med et barn i deres midte. Men disse ord må være nok, adoptionsarbejde kan ikke være romantik og idyllisk tale i et tidsskrift, der ønsker at stå for saglig oplysning og information om adoption, helst skulle give inspiration til øget aktivitet på forskellige fronter til gavn for børn her i landet og børn, der lever under andre himmelstrøg og måske kommer til at vokse op her.

Lokalforeningerne er faktisk i en krise. Aarhus og Vejle amter's har så småt taget hul på emnet: Hvad skal vi egentlig foretage os? Vordende adoptanter har ikke langt til Adoption Center og kan der få den nødvendige information og behøver ikke opsøge lokalforeningen. Nej, der må andre aktiviteter i gang. Selskabelighed, hvor man samles omkring juletræ, tøndeslagning eller Sankt Hans bål kan være udmærket, når man også har andre ting at tilbyde. Nøjes vi med sådanne festlige arrangementer, bliver det alt for let til hygge og idyllisering, hvor kun de modigste tør tage de ting frem, de inderst inde går og tumler med. Og det er vel heller ikke tilstrækkeligt kun at udveksle erfaringer. Jeg tror, vi har stablet lokalforeninger op uden noget egentligt grundlag. De aktive lokalforeningsfolk bør tilbydes en eller anden form for uddannelse, som må kunne sættes i værk. Jeg mener ikke, man kan etablere adoptionskurser uden anden erfaring end den, at man selv en gang har adopteret et barn og det indtil nu ser ud til at gå.

Jeg tror, starten kunne være studiekredse omkring Ingegärd Gardells bog, Vita Pruzans' og anden adoptionslitteratur. Jeg synes, det ville være vældig fint om nogle lokalkredse gik i gang. Jeg synes selv, vi har været flinke til at anmelde litteratur om adoption og tilgrænsende emner, så en foreløbig litteraturliste vil i hvert fald være at finde i disse tre årgange af Adoption og Samfund, og vi agter fortsat at bringe anmeldelser. Der findes faktisk en hel del litteratur om emnet, men det meste af det er temmelig overfladisk, men et guldkorn her og der kan man da finde. Andet er grundigt og gennearbejdet, men kan nok kræve kyndig hjælp, her tænker jeg på en bog som Uddenbergs' Leva Utan Barn, som rummer meget positive ting for adoptanter og giver vink om situationer, hvor man får lejlighed til virkelig at overveje om adoption nu også er den rigtige løsning.

Gerda Skovmand Madsen

Bestyrelsens beretning for generalforsamlingen i Nyborg den 10. november 1979.

Foreningen har i det forløbne år ført en lidt tilbagetrukket tilværelse i forhold til offentligheden. Det er dog ikke ensbetydende med, at der ikke er sket noget.

Vi har ikke primært arbejdet på at ændre bestemmelserne i cirkulæreskrivelse nr. 1, 1978, der indeholder en lempelse af de generelle regler ved godkendelse af adoptivforældre, selv om vi absolut ikke kan være tilfredse med dem.

Man kan ikke hvert år skabe så meget røre i de politiske kredse, at man kan få taget reglerne op til vurdering. Men spørgsmålet er, om vi ikke snart igen skal gøre en indsats for at få ændret godkendelseskriterierne, så man ikke på forhånd udelukkes fra en forundersøgelse. Det må være alle voksne persons ret at få en forundersøgelse med henblik på adoption, hvis man ønsker det.

I stedet har vi i det forløbne år arbejdet med foreningslove og med formulering af Adoption og Samfunds politik.

Hovedbestyrelsen har holdt 8 møder i det forløbne år, foruden at arrangere et møde med de adoptionsformidlende organisationer i Danmark samt deltaget i det Nordiske Møde.

Adoptionsnævnet.

Siden sidste generalforsamling har vi, bortset fra nogle ankesager, haft forholdsvis lidt kontakt med Adoptionsnævnet. Vi har ikke søgt plads i Nævnet i år, vi får fortsat alle cirkulæreskrivelser og meddelelser, der udgår fra Adoptionsnævnet.

Adoptionsmyndighederne i øvrigt.

Generelt må man sige, at myndighedernes holdning til adoptioner er blevet bedre. I flere tilfælde har lokalforeningerne fået kontakt med socialcentrenes medarbejdere med en frugtbar dialog til følge. Forhåbentligt kan dette udvikles til et regulært samarbejde.

Vi er blevet kritiseret for at byde op til dans efter adoptionsmyndighedernes melodi, f.eks. med frasen "barnets tarv". Samtidig er vi blevet opfordret til at stå som en modpol til adoptionsmyndighederne, dog med vilje til samarbejde, når det kan være gavnligt for vores politik.

Jeg mener, at vi kan samarbejde med adoptionsmyndighederne uden at gå deres ærinde. Det må være bedre at gå ind i en dialog, hvor en dialog er ønskelig og derigennem at påvirke modparten, end at grave sig ned i grøfter og bekriige hinanden. M.h.t. den velkendte frase "barnets tarv", hører jeg den efterhånden meget sjældent efter, at vi har defineret barnets tarv ved at give barnet mulighed for at få tilgodeset FN's 10 punkts erklæring om barnets rettigheder.

Lad os blot byde adoptionsmyndighederne op til dans, men uden at træde dem over tærerne.

Er der børn nok til adoption.

Myndighederne, AC og Danadopt har flere gange postuleret, at der ikke findes børn nok, der savner forældre. Vi erkender, at der er langt flere, der ønsker at adoptere et barn, end børn, der bringes til Danmark med henblik på adoption. Men når vi søger årsagen hertil, kan vi ikke længere være enige. Adoption og Samfund mener, at der må være langt flere adoptionsegne børn i verden. Desværre er det også et postulat, idet vi ikke har nogen mulighed for at bevise det. Vi har været betænkelige ved at gå ind i denne sag, dels af økonomiske grunde, dels af moralske.

I stedet for at bruge penge på at finde frem til og påvise forældreløse børn, ville det måske være bedre at prøve at finde årsagerne til det forholdsvis ringe antal adoptionsegne børn, der kommer til Danmark.

Før barnet kommer til Danmark, skal det godkendes af socialcentrets samråd, der skal tage stilling til, om barnet er adoptionsegnet, og om barnet svarer til de vordende forældres ønsker.

Vi har haft flere eksempler, hvor samrådet har ønsket helt urimelige oplysninger om barnets helbred. Der er tale om unødvendige oplysninger om barnets sundhedstilstand, som blot besværliggør adoptionen og trækker den i langdrag. Evt. skal barnet indlægges på et af hjemlandets hospitaler til nærmere undersøgelser, hvilket vi nok skulle have ressourcer til, når barnet kommer her til landet.

Et andet problem er, om der gøres et tilstrækkeligt arbejde for at bevare og udbygge de kontakter i udlandet, der er behjælpelige med at formidle børnene til os. Ligeledes må vi overveje, om der gøres tilstrækkeligt for at få nye kontakter, evt. i andre lande end de sædvanlige. Her kan det være nyttigt at studere, hvorledes adoptionsformidlende organisationer i vore nabolande arbejder og herigennem få gode ideer til gavn for såvel adoptionsegne børn som godkendte personer i Danmark, der ønsker at adoptere et barn.

Adoptionsformidlende organisationer.

Vi ønsker fortsat at have nær kontakt med de tre adoptionsformidlende organisationer.

Den 1. februar 1979 havde vi et møde med Adoption Center, Danadopt og Terre des Hommes. Det mest positive ved mødet var, at vi kunne sidde i samme lokale. Det var ikke hændt før. Men derudover sluttede mødet uden resultater.

Adoption og Samfund mente at kunne tilbyde følgende til de adoptionsformidlende organisationer:

1. Benytte Adoption og Samfund til artikler, indlæg m.m.
2. Benytte vore lokalforeningers arbejdskraft til at hjælpe og vejlede adoptionssøgende før, under og efter forundersøgelsen og barnets ankomst.

Glemte Børn tilbød, at de adoptionsformidlende organisationer kunne benytte deres foreningsblad.

Til gengæld forventede vi, at Adoption Center og Danadopt ville uddele vort materiale til adoptionssøgende, eller i det mindste oplyse om foreningernes eksistens.

De væsentlige argumenter mod et samarbejde var:

1. Adoption Center og Danadopt mente ikke at vide, hvad Adoption og Samfund stod for. Desuden skete der ofte personudskiftninger i Adoption og Samfund, idet der kunne være tale om nyvalg ved generalforsamlingen.
2. Danadopt og Adoption Center havde netop modtaget et brev fra en af vore lokalafdelinger, hvor man havde stillet nogle spørgsmål. Det blev hævdet, at vi ikke havde kontrol med, hvad der foregik i lokalforeningerne.
3. Man mente ikke, at de adoptionsformidlende organisationer havde behov for at benytte de to foreningers blade.

Vi har siden arbejdet på foreningens politik som er til godkendelse ved generalforsamlingen i dag.

Udskiftninger i bestyrelsen er uundgåelige i en demokratisk forening.

Ved mødet fik man det indtryk, at Adoption Center og Danadopt nærmest betragtede vores arbejde som skadeligt for deres interesser, at deres "primære interesse lå i at skaffe børn", og at vi skulle "gemme vore børn i en skuffe". Det sidste kan der naturligvis ikke være tale om. Vore børn er nu engang kommet til Danmark, og vi vil naturligvis varetage deres interesser bedst muligt.

Selv om der ikke kom konkrete resultater, var mødet lærerigt og nyttigt.

Glemte Børn.

Vi har i det forløbne år arbejdet på at finde samarbejdsområder med foreningen Glemte Børn, subsidiært undersøgt om vore fælles interesser var så omfattende, at vi skulle overveje at ar-

bejde for en sammenlægning af de to foreninger. Det var Glemte Børns formand, Lars von der Lieth, der ved mødet i Aarhus lagde ud med et ønske om en undersøgelse af vores fælles interesseområder.

Selv om der i første omgang kun var tale om fælles interesseområder, ønskede Glemte Børns bestyrelse at få en fuldmagt fra deres generalforsamling til at gå ind i drøftelser med os. Erik Nyfeldt og jeg blev indbudt til deres generalforsamling, som fandt sted den 28.4.79 i København. Vi orienterede om Adoption og Samfunds arbejde, og bestyrelsen for Glemte Børn fik den ønskede fuldmagt.

Dødsfald.

Tytte Botfeldt fra Terre des Hommes døde i oktober. Hun har ydet en fantastisk stor indsats for børn verden over, for adoptionsformidling i Danmark, og for ændring af dansk lovgivning, så den kunne blive mere rimelig.

Det var Tyttes eget ønske, at man i stedet for en krans til hendes begravelse, sendte et beløb til adoptionsarbejdet, hvilket Adoption og Samfund har gjort.

Vi er mange, der ærer hendes minde.

Det internationale børneår.

1979 er FN's internationale børneår. Vi er løbende blevet orienteret om hvilke aktiviteter der foregår, men vi har desværre ikke beskæftiget os overvældende meget med børneåret udover enkelte lokalforenings arrangementer og omtale i vores blad.

Ligestilling adoptivforældre/biologiske forældre.

Det er en kendt sag, at adoptivforældre ikke er ligestillet med biologiske forældre på en række områder.

Ved sidste generalforsamling blev det nævnt, at HB har skrevet til Kommunernes Landsforening, Amtsrådsforeningen og Finansministeriets Lønnings- og pensionsdepartement om at drage omsorg for, at adoptanter ikke diskrimineres, når der forhandles overenskomster m.h.t. barselsorlov.

Man afviste imidlertid at gøre noget ved problemet, med mindre det blev fremsat som et overenskomstkraft fra de faglige organisationer.

Foreningen skrev derefter til 58 faglige organisationer.

Ligeledes har vi henvendt os til Ligestillingsrådet og Børnekommissionen ved flere lejligheder, og adoptanterne er da også blevet tilgodeset i betænkning nr. 846, afgivet af fællesudvalget for Ligestillingsrådet og Børnekommissionen.

Nu må vi afvente og se, hvad politikerne mener, idet betænkningen kun er forslag. Før disse er gjort til lov har de ingen virkning.

I 1979 er problemet også blevet angrebet fra en anden vinkel, idet Adoption og Samfund i fællesskab med adoptionsformidlende organisationer fra Danmark, Norge, Sverige og Finland har været med til at udarbejde og vedtage en resolution til Nordisk Råd.

Lokalforeningerne.

Vi har lokalforeninger for Fyns Amt, Nordjyllands Amt, Sønderjyllands og Ribe Amter, Aarhus og Vejle Amter samt Viborg Amt. På Sjælland har vi kun en enkelt lokalforening, det er Københavns Amt.

Det har været og er et problem at finde personer, der er villige til at arbejde i lokalforeningerne. Vi må naturligvis opfordre så mange som muligt til på forskellige områder at tilbyde sig, for at foreningen kan komme til at fungere efter hensigten.

Hvert år holder HB et møde i Nyborg med lokalforeningerne. I år fandt det sted den 7. oktober. Her diskuterede vi ændringsforslagene til foreningens love samt foreningens politik. Foreningens politik er blevet formuleret på den måde, at HB har udfærdiget et oplæg, der blev sendt til lokalforeningerne.

Disse fik 2 måneder til at bearbejde og kommentere oplægget, hvorefter oplægget blev gennemgået grundigt på det netop afholdte Nyborgmøde.

Vi har længe ment, at det var nødvendigt med en ændring af foreningens love samt en formulering af foreningens politik, og er derfor meget tilfredse med, at generalforsamlingen nu får mulighed for at tage stilling hertil.

Internationalt.

Adoption og Samfund har i det forløbne år fået ganske væsentlige kontakter med adoptionsformidlende organisationer i Norge, Sverige og Finland, idet foreningen deltog i det Nordiske Møde, afholdt i København den 22./23. september 1979. Det blev vedtaget, at alt adoptionsrelevant materiale, som de respektive foreninger udarbejder, for fremtiden sendes til de øvrige nordiske foreninger. Der kan være tale om blade, pjecer og undersøgelser. Desuden orientering om lokalforeningernes arrangementer, når der er noget, der kan interessere andre. Dias, film o.lign. kan for fremtiden udlånes blandt nordiske lokalforeninger.

Madeleine Kats oplyste, at man i Sverige arbejder med forældrekurser og forældreuddannelse inden barnet ankommer, idet man var opmærksom på, at de vordende forældre var på ulige niveauer, når de startede en adoptionssag.

Alle adoptionsformidlende organisationer yder bistand på den ene eller anden måde. Man bygger hospitaler, uddeler mad, senge o.lign., endog en bil eller et fjernsyn kan komme på tale. Donationer blev også omtalt. Men problemet er at gøre det på en etisk forsvarlig måde.

M.h.t. fadderskaber kunne der være tale om kollektive fadderskaber såvel som enkelte fadderskaber.

Der var flere af de tilstedeværende organisationer, der gjorde et stort og - efter mit indtryk - meget ihærdigt arbejde med deres udenlandske kontakter. F.eks. Adoptionsforum opererer med landskontakter, d.v.s. en enkelt person eller to har til opgave at udbygge og forbedre de eksisterende forbindelser med personer i et bestemt land, at følge med i det pågældende lands lovgivning, og at formidle adoptioner fra det pågældende område.

Adoption og Samfund havde en særstilling ved det Nordiske Møde, idet vi var den eneste forening, der ikke havde adoptionsformidling.

Sagsbehandling.

1979.

I alt henvendelser 18 sager.

Heraf godkendt i Adoptionsnævnet 1 sag.

Endnu løbende 6 sager.

Ombudsmanden 2 sager.

Vejledning, skriftligt og mundtligt 9 sager.

Økonomi.

Jeg skal gøre opmærksom på, at det er regnskabet for 1978, der foreligger til godkendelse. Dette er utilfredsstillende, men skyldes, at regnskabsåret er kalenderåret, hvorfor regnskabsåret for 78 først afsluttes pr. 31.12. Disse problemer har vi taget højde for i de nye lovforslag.

Sekretariatet.

Sekretariatet er fortsat et problem, vi mangler bl.a. kopieringsmuligheder. Det må være den nye sekretærs opgave at uddøle ønsket materiale til lokalforeningerne, at kopiere eller ønske nyt materiale, at være en slags idecentral for lokalforeningerne, der gerne skulle kunne hente inspiration fra arrangementer fra andre lokalforeninger fra det øvrige Skandinavien - for blot at nævne nogle opgaver. Sekretæren får forhåbentligt travlt i det nye år.

Pjece.

Den nye pjece om "Anonym Adoption - Hvordan" er mangfoldiggjort i foreløbigt 4.500 eksemplarer. Den er uddelt til biblioteker m.m.

Foreningens arbejdsprogram.

I det kommende år må vi lægge vægt på etablering af samarbejde mellem personer, der arbejder med eller har tilknytning til adoption.

Desuden på lokalforeningernes arrangementer for adoptanterne og deres børn, samt lokalforeningernes støtte, hjælp og vejledning til nye adoptanter.

Og endelig må vi føre en skrap interessepolitik, så vi kan få rimeligere forhold i Danmark.

Endelig må vi arbejde for opfyldelse af foreningens politik.

Poul Skov Christensen

NYT FRA LOKALFORENINGERNE

Aarhus og Vejle amter afholdt generalforsamling den 29.10. på Åbybibliotek. De fremmødte diskuterede ivrigt lokalforeningens arbejde og arrangementer. Der blev især efterlyst arrangementer, der appellerer til medlemmer, hvor selve adoptionen forlængst er et overstået kapitel, samt arrangementer, hvor børnene kan være med. Lokalbestyrelsen vil nu udarbejde en plan over kommende aktiviteter, og vi vil forsøge at inddrage medlemmernes ønsker i det omfang tiden samt lokalforeningens øvrige arbejde tillader det. Poul Gudberg beklagede på bestyrelsens vegne den manglende tilslutning til vore arrangementer i 79, og vi håber at se flere af jer i det kommende år. Hvis medlemmerne lærer hinanden bedre at kende, bliver mulighederne for at kunne få glæde af hinandens viden og erfaring større, og det er en af lokalforeningens opgaver.

Lokalforeningen for Aarhus og Vejle amter ser efter generalforsamlingen, således ud:

Formand: Inga Kandborg, Åbyhøj (Aarhus amt)

Sekretær: Bente Haarup, Brabrand (Aarhus amt)

Kasserer: Torben Bang Jensen, Stensballe (Vejle amt)

Supp.: Kirsten Thayer, Åbyhøj (Aarhus amt)

Supp.: Margit Riberholt, Galten (Aarhus amt)

Vi ønsker jer alle en rigtig glædelig jul og et godt nytår.

p.b.v.

Inga Kandborg

NYT FRA REDAKTIONEN.

Som det er læserne bekendt har sætternissen været på spil i sidste nummer, idet der fejlagtigt stod nr. 8 og bladet var nr. 7. Det har voldt nogen forstyrrelse og ulejlighed for forskellige, hvilket redaktionen beklager! Nr. 7 vil ikke komme til at eksistere og dette nr. får nr. 9.

Bladet udkommer næste gang den 10. januar 1980.

I det nye år kunne redaktionen tænke sig at tage fat på emner som Barn nummer 2! Vi vil gerne forsøge at bevæge os lidt væk fra problematikken omkring det første barn og et skridt videre: Skal - skal ikke? Er det godt at have mere end et barn, hvis ja - hvorfor, eller - hvis nej - hvorfor ikke? Skriv og fortæl os lidt herom. Vi kunne også tænke os refleksioner over Ingegård Gardells publikation. Måske var det en ide at etablere studiegrupper over heftet? Ganske vist er det ikke endnu almindeligt hos os at finde børn, der er i puberteten og derover, men alligevel. Her er en ide til lokalforeningerne!

Vi siger på forhånd tak.

Redaktionen

REDAKTIONEN ØNSKER LÆSERNE GLÆDELIG JUL OG GODT NYTÅR

Adoption af skandinaviske børn.

Jeg har nu været medlem af Adoption og Samfund siden dens start. Dette har jeg følt som noget helt naturligt, idet jeg selv er en af dem her i landet, der har adopteret børn.

At jeg har fået lyst til at skrive om vores børn, skyldes at der indtil dato ikke er peget på den fremgangsmåde, vi, i vores familie, har brugt. Jeg vil prøve at fatte mig i korthed, såvidt jeg kan.

Når man står i den situation, at man ikke selv kan få børn, men meget ønsker det (ens behov for et barn er jo ikke væk, fordi man ikke selv kan avle børn, vel?) går man gerne igennem alle instanser for at få hjælp.

Desværre må man sige, at det er meget svært at få de danske myndigheder til at hjælpe sig. Der er jo som bekendt en hel række krav, der skal opfyldes, og når man opfylder disse krav, får man at vide, det mindst tager 7 år inden, man kommer i betragtning.

Det er lang tid at skulle vente, man når jo let at blive 30-35 år, inden man kommer i betragtning.

Derfor blev min mand og jeg enige om at "gøre noget selv". Vi fik forbindelse med en dame, der behersker det finske sprog og fik hende til at sætte en annonce i en finsk avis. Enlige mødre i Finland har stadig meget dårlige kår, og der gik kun 10 mdr. før vi fik brev direkte fra en ung pige, der gerne ville adoptere sit barn væk. Hun kom herved ca. 2 uger før hun skulle føde, så vi kunne lære hinanden at kende, hvilket var til stor glæde for os alle.

Den finske pige blev, da tiden var inde, indlagt på et dansk hospital, og så snart barnet var født, fik vi den dejligste lille pige i vore hænder.

Der blev nu kun nogle få papirer at ordne, og vi fik vores datter hjem 5 dage gammel. Adoptionspapirerne var i orden ca. 1 år efter.

Det er nu 7 år siden, og vores datter er blevet en skolepige, som trives fint både i hjem og skole.

Hun ved alt om hendes herkomst, og om hvordan hun kom til os. Vi har altid lagt vægt på, at hun skulle vide, hvordan hun er kommet til at få os til forældre.

Det hele blev endnu mere levende for hende, da vi næsten 4 år efter fik en lillebror nøjagtig på samme måde. Jeg må dog tilføje, at der opstod nogle besværligheder denne gang, idet sagen nu skulle igennem amtet, og ikke som før helt privat.

Sagsbehandlerne ved amtet kunne ikke helt forstå måden, vi havde benyttet, men efter nogle samtaler og nogle skrivelser, lykkedes det os at få vores dreng hjem 7 uger gammel.

I de uger, han lå på hospitalet, havde han gulsot, og jeg tog hver dag op og passede ham med vask, mad o.lign. De beholdt ham for at skåne os for en anbringelse på børnehjem, indtil sagen var i orden. Vi står derfor i en stor taknemmelighedsgæld til den fødeafdeling, der havde med os at gøre, de var meget forstående og hjælpsomme.

Dette var vores historie, måske den kan give mod til andre, man skal aldrig give op, det lønner sig ikke.

K. Pedersen
Vordingborg

Tropemedicinske problemer hos børn fra udlandet.

Tarmparasitter.

I den medicinske fagpresse har det med mellemrum været diskutert om der var grund til at foretage særlige undersøgelser, specielt parasitologiske, af børn adopterede fra tropiske eller subtropiske områder. Det har været sagt, at rutinemæssig parasitologisk undersøgelse ikke er nødvendig, dels fordi børnene ikke i nævneværdig grad medfører sygdomsfremkaldende parasitter, dels fordi eventuelle parasitter ville forsvinde af sig selv 3-4 måneder efter ankomsten på grund af den forbedrede kost. Begge dele er vrøvl. På den anden side har det været konstateret, at importerede aber undersøges bedre end importerede børn, og jeg har i den anledning opgjort mine egne undersøgelser for tarmparasitter hos 85 børn fra Sri Lanka og Bangla Desh.

Tabel I viser forekomsten af tarmparasitter i forhold til børnenes alder ved ankomsten til Danmark.

Alder ved ankomst	US	POS	%POS	PAR	PAT	%PAT
Ukendt	6	2		4	3	
0-1 år	25	4	16	7	5	
1-5+ år	54	42	78	94	49	52
Ialt	85	48	56	105	57	54

Tegnforklaring:

- US = antal undersøgte børn i pågældende aldersklasse.
POS = antal børn med en eller flere parasitarter i tarmkanalen.
%POS = procent af undersøgte børn med en eller flere parasitarter.
PAR = antal fund af forskellige parasitarter.
PAT = antal fund af patogener (sygdomsfremkaldende) parasitarter.
%PAT = procentvis andel af sygdomsfremkaldende parasitarter.

Resultatet er, at kun 16% af børn under 1 år huser tarmparasitter, mens ca. 3/4 (78%) af alle over 1 år har tarmparasitter, hvoraf godt halvdelen (52%) er sygdomsfremkaldende.

Når talen er om sygdomsfremkaldende parasitter må man gøre sig klart, at visse arter kun er sygdomsfremkaldende ved tilstedeværelse i store mængder (f.eks. hageorm), andre kan være i ro ved ankomsten, men senere formere sig og fremkalde sygdom, dette er set flere gange ved dysenteriamøber, Giardia og Strongyloidesormen.

For at bedømme om parasitter er noget, der forsvinder af sig selv, har jeg analyseret materialet på en anden led. Det er lidt mindre, fordi der i 7 tilfælde manglede ankomsttidspunkt. Tabel II viser parasitfund i forhold til undersøgelsestidspunkt efter ankomsten til Danmark.

Måneder	US	POS	%POS	PAR	PAT	%PAT
0-3	56	31	55	73	36	49
3-24+	22	15	68	28	18	64
Ialt	78	46	59	101	54	53

Tegnforklaring:

- Måneder = antal måneder forløbet mellem ankomst til Danmark og undersøgelse for tarmparasitter.

Resultatet er, at der procentvist er lidt flere positive ved undersøgelse mere end tre måneder efter ankomsten end før. Det kan måske skyldes, at børnene i denne gruppe netop bliver undersøgt fordi de har vedvarende symptomer.

Konklusionen er imidlertid, at børnene i stor udstrækning huser tarmparasitter ved ankomsten, og at disse parasitter ikke forsvinder af sig selv efter tre måneder i Danmark.

Sundhedsstyrelsen udsendte 1.10.79 til landets læger skrivelse nr. 1300-63-1978 "Meddelelse om helbreds-mæssige forhold hos udenlandske adoptivbørn", hvorfra jeg citerer: "Børnene er straks ved ankomsten til Danmark berettigede til helbreds-kontrol og alle nødvendige ydelser under den offentlige syge-sikring, idet børnene først kommer til landet, når forældrene har fået plejetilladelse".

Vejen er således åben for rutinemæssig undersøgelse for tarm-parasitter ved første lægebesøg, men den ovennævnte medde-lelse siger blot: "Hvis der er vedholdende diarre, eventuelt med tilblanding af slim og blod, bør afføringen undersøges". Det forekommer mig helt urimeligt at vente med at undersøge for tarmparasitter til barnet har fået amøbedysenteri, når man uden besvær kan rutineundersøge afføringen kort efter ankom-sten og derved forhindre senere sygdomsudbrud forårsaget af tarmparasitter. Det har tilmed den fordel, at barnets læge i til-fælde af fordøjelsesforstyrrelser der optræder senere, ikke i første række behøver at tænke på parasitter som årsag hertil. Foruden afføringsundersøgelse kan jeg varmt anbefale under-søgelse af blodet for eosinofile celler. Det drejer sig om den del af de hvide blodlegemer, der farves røde ved en bestemt farve-metode. Normalt udgør de op til 4% af alle de hvide blodlege-mer, men hvis deres andel stiger til 10-20% eller mere, betyder det hos et udenlandsk adopteret barn næsten altid, at det er in-ficeret med rundorm eller iktter, enten i tarmkanalen: spolorm, piskeorm, hageorm, Strongyloides m.m., eller i andre dele af kroppen: den kinesiske leverikte eller filariasis, hvor de voksne orm lever i lymfekarrene bag bughulen, mens deres larver kan påvises i blodet. Disse filarier kan i svære tilfælde give anlet-ning til sygdommen elefantiasis.

De eosinofile cellers antal er således en god markør for tilstede-værelsen af orm, og hvis deres antal ikke er faldet til normale værdier ca. tre måneder efter effektiv behandling af indvolds-orm, så skal man på jagt efter orm udenfor tarmkanalen. Angående behandling, så er de almindelige ormemidler ikke særlig velegnede til behandling af eksotiske orm: piperazin har kun nogenlunde effekt på spolorm, dårlig på hageorm og slet ikke på piskeorm og Strongyloides, Vanquin er ret godt mod børneorm, men de kommer uvægerlig igen hvis man ikke fort-sætter behandlingen gennem længere tid af hele familien. Langt det bedste og ugiftige stof hedder Vermox. Dyr-lægerne har brugt det i flere år, men det er endnu ikke registreret til menneskebrug, dog har de tropelæger, der praktiserer for den offentlige sygesikring, tilladelse til at anvende det, og gør det hyppigt. Der er grund til at understregé, at man ikke skal be-handle for tarmparasitter, medmindre de er påviste med sik-kerhed. Jeg har netop haft en patient, der angav at have spist ca. 4000 piperazintabletter i løbet af 1 1/2 år (indkøbt i hånd-køb), men så havde vedkommende tilmed ikke orm, men troe-de blot at have dem.

Foruden ormemidlerne er der nu også fuldt effektive midler til behandling af andre tarmparasitter såsom amøber og Giar-dia.

For at resumere det foregående:

Ved første lægeundersøgelse af udenlandsk adopterede børn bør der med henblik på tarmparasitter tages:

1. Afføringsprøver til undersøgelse for tarmparasitter (i reglen 2 prøver med 24 timers mellemrum).
2. Blodprøve til undersøgelse for eosinofile celler.

Sven Fogh

Speciallæge i Tropemedicinske sygdomme.

Jyllands-Posten 9.4.1940

Diskret Ophold**Diskret Ophold**

Ung Pige, som venter sin Nedkomst, kan faa Ophold hos Jordemoder i Vestjylland mod delvis Husgerning.

Billet, mrkt. »962«, modtager »Jyllandspostens«s Kontor.

Ung Pige

som venter sin Nedkomst i Juli, ønsker Ophold hos Jordemoder fra 1. Maj mod at udføre Husgerning.

Billet, mrkt. »1487«, modt. »Jyllandsposten«s Kontor.

Adoption**Adoption**

Et lille, sundt og velskabt Barn ønskes adopteret. En mindre Sum een Gang for alle eller andre Betalingsvilkår efter Aftale.

Billet, mrkt. »1448«, modtager »Jyllandsposten«s Kontor.

Jyllands-Posten 3.11.1944

ADOPTION . DISKRET OPHOLD**Adoptivhjem søges**

Findes der et Par gode Mennesker, der vil være Far og Mor for en sad, velskabt Dreng (4 Dage gammel). Forældrene er sunde, pæne, velbegavede og danske. Billet mrkt. 5459 til Jyllandsposten.

Adoption

Et Barn, der ventes født i nærmeste Fremtid (midt i Novbr.), ønskes bortadopteret. Forældre sunde og danske. Vederlag gives ikke. Billet mrkt. 5377 til Jyllandsposten.

En lille Pige

Et barnløst Ægtepar i troende Hjem ønsker herigennem at adoptere en lille Pige af sunde danske Forældre. Billet mrkt. Haab 5523 til Jyllandsposten.

Plejehjem

ønskes til en lille Dreng paa 10 Maaneder fra 1. December. Henvendelse Erna Pedersen, Tønderhus, Danskhedens ny Borg, Tønder.

Adoption

Sund og velskabt Pige (helst spæd), af danske Forældre, ønsker troende Ægtepar at give et godt og kærligt Hjem uden Vederlag. Billet mrkt. 5619 til Jyllandsposten.

Hos Jordemoder

eller enlig Dame, helst paa Landet, søges Ophold mod god Betaling af en Pige, som venter sin Nedkomst. Billet mrkt. 4658 til Jyllandsposten.

Diskret Ophold

Ung Pige fra et godt Hjem, som venter sin Nedkomst i Marts, ønsker Ophold mod Husgerning under gode Forhold straks eller 15. November, helst i mindre By. Billet mrkt. 5643 til Jyllandsposten.

Ung Pige

kan faa Plads straks mod Husgerning og lille Løn. Jordemoder Fru Adamson, Bruunsgade 50, Aarhus.

Pæn, ung Pige

fra godt Hjem, som venter sin Nedkomst i Foraaret, kan faa Ophold mod lettere Husgerning og Telefonsparing om Dagen. Løn 20 Kr. pr. Maaned. Jordemoder Fru E. Jansen, Albanyvej 3, II, Odense. Telf. 6472.

BOGANMELDELSE:

Nils Uddenberg, Catherine Berg, Hild Lorentzi og Karin Nyberg: AT LEVA UTEN BARN, Proprius, Stockholm, 1977.

Leva Utan Barn er en samling interviews med kvinder og ægtepar, som har været tæt på barnløshedsproblemet.

At have barn i dag skal helst være et frivilligt valg for hvert enkelt menneske. Men det er det langt fra. Gennem vores opdragelse er vi fyldt med fordomme om, at man kun er rigtig kvinde, hvis man bliver gravid og føder et barn, ligesom ens mandighed bevises ved, at man har avlet et barn. Dette til trods for at vore krav om frihed til at nå vore ambitioner på andre måder sjældent levner plads til også at have børn. Endelig skal livet jo fortsætte, og fik vi ingen børn, så var det jo slut. Det kan være så som så med karrierens betydning, hvis man ingen børn har. Der skal være en grund til at man "knokler løs". Som en mand engang udtrykte det: "Pludselig, da jeg var godt på vej i min karriere, virkede det så tomt og indholdsløst, kun hvis jeg havde en familie at arbejde for, havde det nogen betydning for mig. Så giftede jeg mig og fik børn!"

En kvinde udtrykker et andet aspekt i et af interviewene: Først sagde min mor: "Du skal endelig ikke tro, at jeg vil være mormor nu! Nu har piben en anden lyd: Skal du ikke snart have børn. De er så søde. Jeg vil da også gerne være mormor, mens jeg kan have glæde af det!"

Essensen i bogen er, at det er lykkeligst og sundest, når der er tale om et valg, og at man får lov at vælge. Bogen her handler om de mere komplicerede tilfælde, ikke de glade, naturlige unge par, der en dag beslutter sig til at få et barn og får det. Det frie valg til ikke at få børn demonstreres bedst af to enlige kvinder: Den ene identificerer sig kraftigt med sin mor og hjælper denne med den store søskendeflok indtil hun 33 år gammel vælger at uddanne sig til økonom og finder tilfredsstillelse i et arbejde med at pleje andre, som forstanderinde på et plejehjem. Den anden vælger at gå i kloster. På et spørgsmål om hun kan få børn, svarer hun forbavset, at det spørgsmål har hun ikke mødt før, men hun går ud fra det. Uden den overbevisning ville hun ikke kunne gå i kloster. Så havde hun jo ikke opgivet alt, men var gået i kloster som kompensation for noget andet.

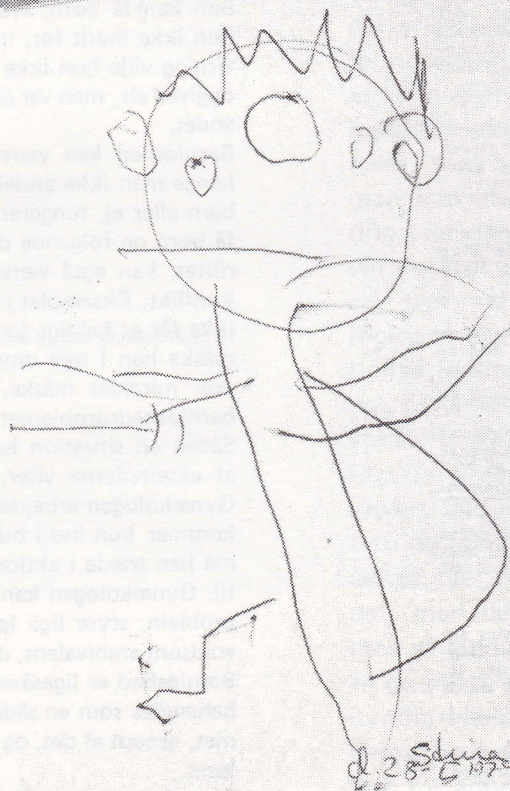
Barnløshed kan være tegn på en dybtgående ambivalens. Så længe man ikke endeligt kan beslutte sig til, om man vil have barn eller ej, fungerer det seksuelle samliv ikke. Angsten for at få børn og følgende desperate forsøg på at overkomme en sterilitet, kan også være tegn på en dybtliggende ambivalens og konflikt. Eksemplet i bogen viser, at en efterfølgende adoption ikke får et heldigt forløb. Men opgiver man at få børn, flytter måske hen i nye omgivelser, hvor ingen kender ens problem, sker miraklet måske. Presset lettes, kvinden bliver gravid og barnløshedsproblemet er løst.

Sådan en situation kan synes at være kvindens alene og flere af eksemplerne viser, at mændene forsømmes i det stykke. Gynækologen arbejder udelukkende med kvinden, og manden kommer kun ind i billedet, når temperaturkurven viser, at nu må han træde i aktion, eller når gynækologen giver ordre her til. Gynækologen kan også i sin iver for at løse et barnløshedsproblem, styre lige løs på det og overse, at der er tale om en voldsom ambivalens, der først bør behandles.

Barnløshed er ligesåvel som det at få et barn en krise, som bør behandles som en sådan. Her kræves en konstatering af problemet, accept af det, og så en nyorientering for at problemet kan løses.

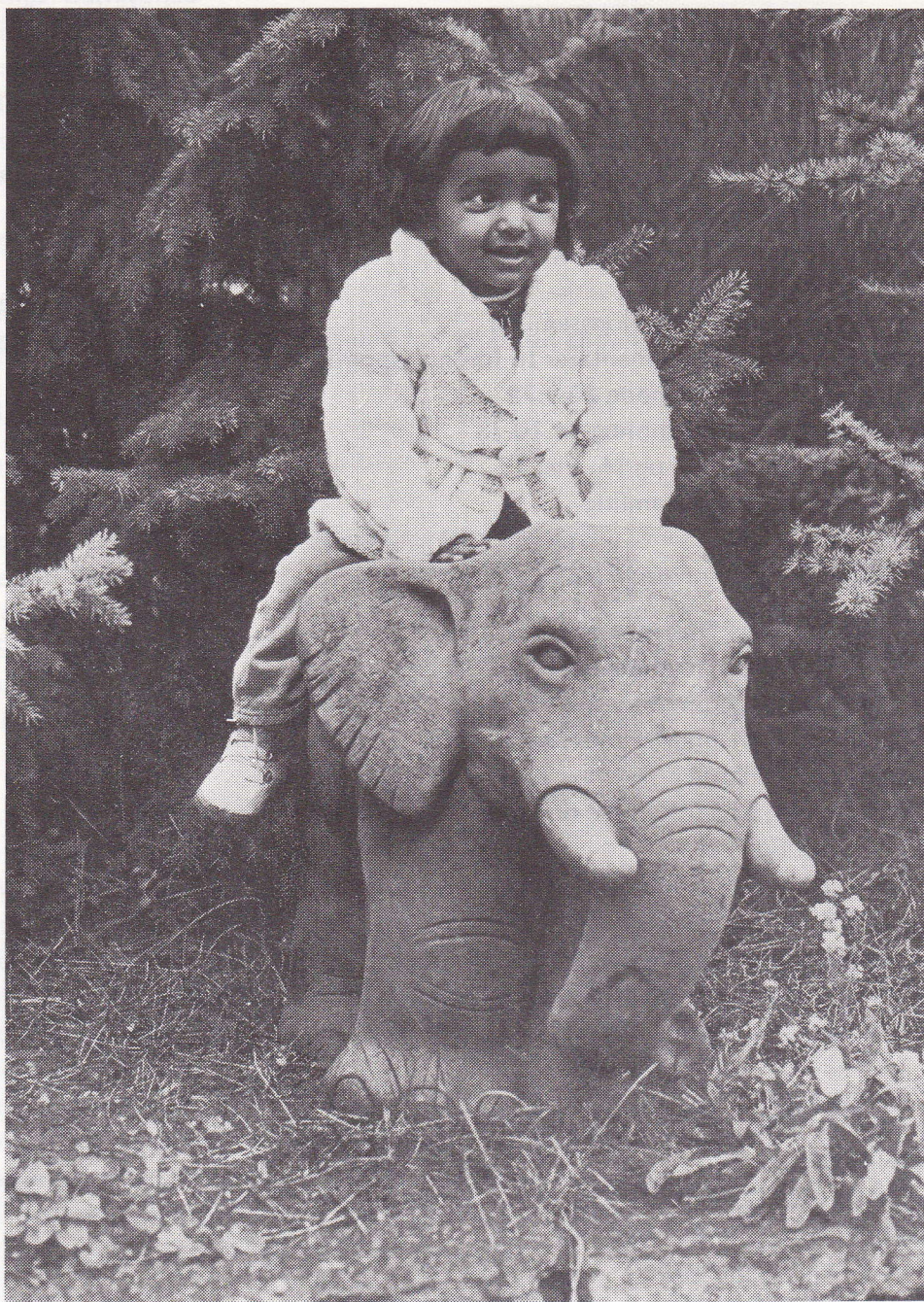
Jeg vil stærkt anbefale denne bog til alle som interesserer sig for barnløshed. Barnløshedsproblemet er et meget kompliceret område, der endnu langt fra er udforsket.

Gerda Skovmand Madsen

ADOPTION OG SAMFUND

LANDSFORENINGEN AF ADOPTANTER

INDHOLDSFORTEGNELSE FOR 1979.

HOVEDBESTYRELSEN

nummer/side

Foreningspolitik, kommentarer fra Sønderjyllands og Ribe amter	4/3
Nyt fra Hovedbestyrelsen	2/3
Nyt fra Hovedbestyrelsen	6/3
Nyt fra Hovedbestyrelsen	8/3
Oplæg til foreningens politik	3/3
Hovedbestyrelsens beretning	9/3

LOKALBESTYRELSENE

Fyn, julefest	2/3
København og Frederiksberg kommuner, Bornholms, Roskilde og Københavns amter møde 15.5.79 med Sven Fogh, Vita Pruzan og Kn. Espen Hansen	6/4
København og Roskilde amter, årsmøde 24.10.78	1/3
Nyt fra lokalforeningen Fyn	8/4
Sønderjyllands og Ribe amter, Adoptionsseminar	5/3
Sønderjyllands og Ribe amter, kommentarer til foreningspolitik	4/3
Sønderjyllands og Ribe amter, årsmøde 20.9.79	8/4
Aarhus og Vejle amter generalforsamling 24.10.78	1/4
Aarhus og Vejle amter, møder 14. og 16. maj 79	5/3
Aarhus og Vejle amter, generalforsamling	9/5

KURSER OG MØDER

Dansk Unicef komites kursus "Børn i udviklingslande"	5/3
København og Roskilde amter årsmøde 24.10.78	1/3
København og Frederiksberg kommuner, Bornholms, Roskilde og Københavns amter møde 15.5.79 med Sven Fogh, Vita Pruzan og Kn. Espen Hansen	6/4
Nyt fra Hovedbestyrelsen, Nordisk møde om adoptioner 22.-23. september 79	8/3
Nyt fra lokalforeningen Fyn	8/4
Sønderjyllands og Ribe amter, Adoptionsseminar	5/3
Sønderjyllands og Ribe amter, årsmøde 20.9.79	8/4
Aarhus og Vejle amter generalforsamling 24.10.78	1/4
Aarhus og Vejle amter møder 14. og 16. maj 79	5/3
Aarhus og Vejle amter, generalforsamling	9/5

SIGNEREDE ARTIKLER

Andersen, Grete: Kommedag	2/5
Bjerre, Birgit: Om at være forældre	8/5
Christensen, Poul Skov: Om underernæring	1/6
Fernando, Birgit: Cheju fadderskaber	6/6
Fogh, Sven: Tropemedicinske problemer hos børn fra udlandet	9/6

Ved en beklagelig fejl eksisterer nummer 7 ikke.

Signerede artikler (fortsat)

nummer/side

Hanne: Lidt om den økonomiske belastning ved adoption	2/5
Hanne-Marie: Noget om barnløshed	4/3
Hviid, Jørgen: De sterile	5/4
Ipsen, Leif: Barnløshed	4/4
Madsen, Gerda Skovmand: Barnløshed hos enlige	4/6
Madsen, Gerda Skovmand: Adoptionskursus 1979	5/7
Mortensen, Inge: Barnløshed	4/3
Mortensen, Inger: Børneår	6/7
Pedersen, K: Adoption af skandinaviske børn	9/
Petersen, Karen: Apropos fadderskaber	6/7
Simonsen, Jørgen: Hvor gammel er vores datter	1/7
Zou Zou, Karin: Mother Teresa fra Calcutta	2/6

NYE LOVE OG BESTEMMELSER

Lidt om jura (indfødsretsloven)	3/7
Nyt om adoption, nedbringelse af ventelisten for adoption af danske børn	3/3

ANMELDELSER

Amnesty International: Forfulgte Børn	8/8
Dall, Bente: Thomas fra Korea	2/5
Eriksson, Margreta Lööf: Manuel Lundstrøm fra Sydamerika	5/8
Gardell, Ingegärd: Internationella adoptioner. En rapport från Allmänna Barnhuset	8/6
Hartog, Jan de: The Children	6/8
Kim, Dong Soo: Hvordan de voksede op	5/8
Tizard, Barbara: Adoption - A Second Chance	3/5
Uddenberg, Nils m.fl.: Leva Uten Barn	9/7

DIVERSE

Andersen, Grete: Ved Tytte Botfeldts død	8/8
Brev fra Bo Warming	8/4
Brev fra Kinshasa, Zaire	1/7
Brev til Hovedbestyrelsen	2/4
Børnekommissionen har netop udsendt: Vi mener: Om småbørn i Danmark	3/8
Interview med Bo Warming	5/6
Nyt fra redaktionen	8/5
Svar fra redaktionen til Arne Strynø	2/4
Til Børnekommissionen: Lykke er at få et barn - lykken ville være, at blive ligestillet med biologiske forældre	1/5
Uddrag fra brevkassen i "Kvinder" nr. 19, april 1978	3/7

*

